

Muncitori și muncitoare, ingineri și tehnicieni! Ridicați-vă neîntrerupt calificarea profesională! Insușiți-vă tehnica și metodele de muncă cele mai înaintate! Extindeți cit mai larg experiența avansată a fruntașilor în producție!

(Din Chemările Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu prilejul zilei de 1 Mai 1956).

Rezultatele tratativelor de la Londra — eveniment important pentru dezvoltarea colaborării între state

Opinia publică internațională a urmărit cu un interes deosebit desfășurarea vizitei conducătorilor sovietici în Marea Britanie.

Duse într-un spirit de sinceritate și realism, convorbirile de la Londra s-au terminat, după cum apreciază agenția France Presse, „într-o notă de stimă reciprocă” și cu rezultate pozitive în ceea ce privește schimbul de păreri și discutarea sinceră a principalelor probleme internaționale.

Întreaga omenire primește cu satisfacție acea parte din declarația sovieto-britanică în care se afirmă că guvernele sovietic și englez vor face tot ce depinde de ele pentru a pune capăt cursei înarmărilor.

S-a recunoscut, în cadrul tratativelor de la Londra, și acest lucru a fost consemnat și în declarația finală că „întărirea relațiilor sovieto-engleze în domeniul politic, în domeniul comerțului, științei, culturii și în alte domenii corespunde intereselor ambelor țări”. În relațiile dintre ele și în relațiile cu alte state, Marea Britanie și Uniunea Sovietică declară că se vor conduce după principiile Organizației Națiunilor Unite și-și manifestă convingerea că „respectarea independenței și a suveranității naționale, a integrității teritoriale și neamestecului reciproc în afacerile interne constituie baza colaborării prietenești și a coexistenței pașnice a tuturor statelor independente de sistemele lor sociale”.

În probleme de mare actualitate, cum este problema menținerii păcii și securității în Orientul apropiat, Uniunea Sovietică și Marea Britanie și-au afirmat intenția de a acorda tot sprijinul necesar Organizației Națiunilor Unite în eforturile ei pentru consolidarea păcii în această regiune. Recunoscând că în problema Orientului mijlociu „s-a obținut un acord limitat”, agenția France Presse relatează, după publicarea declarației sovieto-engleze, că „impresia generală a părții britanice este că se fac pași spre un acord în acest domeniu extrem de dificil care desparte Estul de Vest”.

În ceea ce privește dezvoltarea relațiilor comerciale între Anglia și U.R.S.S., deși n-au fost învinse toate obstacolele artificiale care mai stau în calea unui comerț normal între state, s-a manifestat și din partea britanică dorința de a se lărgi comerțul. Oferta sovietică cu privire la sporirea achizițiilor din Marea Britanie până la suma de 800—1000 milioane de lire sterline, în viitorii cinci ani, demonstrează cât de vaste sînt posibilitățile pentru dezvoltarea schimburilor comerciale anglo-sovietice în condițiile unor legături economice normale, eliberate de embargoul asupra așaziselor „mărfuri strategice”.

În cadrul tratativelor sovieto-engleze au fost obținute de asemenea rezultate pozitive în domeniul dezvoltării continue a legăturilor culturale, științifice și tehnice, al schimbului de delegații guvernamentale, municipale, științifice și culturale. Acestea și-au găsit oglindirea în anexa publicată la declarația sovieto-engleză, care conține o serie de măsuri practice menite să ducă la o mai bună cunoaștere și apropiere între popoarele sovietic și englez.

Desigur, tratativele de la Londra dintre conducătorii sovietici și oamenii de stat englez n-au dus și nici nu puteau să ducă la învingerea tuturor dificultăților, la apianarea tuturor neînțelegerilor existente între Marea Britanie și Uniunea Sovietică.

Dar tratativele de la Londra nu sînt decît un început, și începutul a fost bun. Chiar anumite ziare și cercuri din occident care s-au străduit să prezinte vizita conducătorilor sovietici în Anglia în culorile cele mai sumbre și au prorocit că tratativele nu vor da nici un fel de rezultate, sînt nevoite să recunoască acum că atmosfera de neîncredere pe care încercă să o creeze prin mijloace artificiale, a făcut loc tot mai mult unei atmosfere calde și prietenești. Conducătorii sovietici, tovarășii N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, prin comportarea lor, prin cuvîntările lor limpeză, logice și liniștite, au găsit drumul spre inimile oamenilor simpli din Anglia. În timpul vizitei tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Anglia, se poate afirma, cu deplin temel, că popoarele sovietic și englez s-au cunoscut mai bine și s-au prețuit mai mult. Relațiile dintre Anglia și Uniunea Sovietică s-au însănătoșit, a obținut succese cauza păcii și colaborării internaționale.

Încă o dată s-a demonstrat că tratativele directe, contactele personale între oamenii de stat ai diferitelor țări reprezintă un mijloc eficace de apianare a divergențelor, de apropiere și colaborare prietenească între țări și popoare.

Întîmpinăm 1 Mai

Angajamentele au devenit fapte

În cinstea zilei de 1 Mai, muncitorii uzinelor de vagoane „Gheorghii Dimitrov” traduc cu succes în fapte angajamentele luate.

Cele mai de seamă succese au fost realizate de harnicii lucrători de la secția vagonaj, secție fruntașă pe uzină. Pînă în prezent s-a dat peste plan o carcasă pentru vagoanele de clasă, s-au aplicat 3 noi raționalizări, etc. Pînă în ziua de 19 aprilie, constructorii de vagoane au realizat economii la materii prime în valoare de 25.267 lei.

La aceste însemnate rezultate o contribuție de seamă a dat-o brigada de tineret condusă de utemistul Dumitrică Radu, precum și brigada de sudori autogeni, condusă de tov. Ioan Stumpf, care în medie și-au depășit sarcinile de lucru cu 104, respectiv 152 la sută.

TIBERIU HOTARAN, coresp.

Infrumusează stațiile C. F. R.

În cinstea zilei de 1 Mai, secția de amenajare a zonei Arad de pe lângă secția L-8 C.F.R. a luat o serie de măsuri în ce privește infrumusețarea parcurilor și a stațiilor C.F.R.

S-au amenajat pînă în prezent cele trei spații verzi din fața stației Arad și comandă.

La fel, la un număr de 10 stații, printre care Curțici, Radna, Poșca, Sintana și altele au fost amenajate rondouri cu flori.

În momentul de față se lucrează de zor la amenajarea parcului din stația C.F.R. Arad.

În această muncă s-au evidențiat în mod deosebit muncitoarele Lidold Rozina și Miulbach Maria de la sera de flori, iar din personalul de pe linie și plinerii tovarășii Ioan Plav și Olaru Mihail.

I. DARULA coresp.

Un căutător al novelui



Eduard Dewald, maistru mecanic-electrician la Atelierele de Intreținere I.C.A., lucrează la repararea contoarelor electrice. El este cunoscut de toți muncitorii din întreprindere ca un iscusit inovator.

De curind, a realizat o prețioasă inovație: un limitator de curent care se folosește la acele locuri unde nu există contor electric (consum de pașai). În trecut, verificarea contoarelor se făcea la uzina electrică.

În cinstea zilei de 1 Mai, el s-a angajat că va termina stația de verificare a contoarelor electrice în întreprindere. Aparatul de control executat de tov. Eduard Dewald va permite ca de acum înainte controlul contoarelor electrice să se facă în cadrul atelierelor întreprinderii.

ÎN CLISEU: tov. Eduard Dewald verifică contoare electrice.

Succesul elevilor Școlii profesionale C. F. R.

Elevii Școlii profesionale C.F.R., care fac practică la Depoul de automotoare, ajutați de către maștrii și muncitorii mai vîrstnici, se străduiesc ca în timpul rămas pînă la terminarea anului școlar să-și însușească cât mai temeinic meseria, executînd diferite lucrări de reparații și revizii.

Ei au cerut conducerii atelierelor

un automotor cărui să-l execute revizia. După ce revizia a fost executată, motorul a fost pus la probă pe distanța Arad-Radna-Timișoara. În cinstea zilei de 1 Mai el s-a angajat să termine revizia unui alt automotor, pentru a-l preda Depoului ca „bun pentru serviciu”.

ÎN LUCA, coresp.

Muncă de folos obștesc

Zilele trecute, dis-de-dimineață, se puteau vedea pe străzile din comuna Firleaz grupuri de femei îndreptându-se spre cîmpul cultural. Ce se întâmplase?

În cinstea zilei de 1 Mai, comisia de femei din Firleaz, la propunerea organizației de partid, a luat hotărîrea de a se văru cîmpul cultural și

de a amenaja parcul din fața cîmpului cultural. La această acțiune au luat parte aproape 50 de femei, prestînd peste 500 ore de muncă voluntară. S-au evidențiat în mod deosebit tovarășele Iuliana Gulacs, Elisabeta Musta, Elisabeta Bernel și altele.

Cu însămințările terminate

În această primăvară, membrii gospodăriilor colective din Secușigiu și satele aparținătoare Munar, și Satu Mare, raionul Pectea au depus tot efortul pentru a termina cit mai repede însămințările. Folosind la maximum timpul prielnic și forțele de lucru, colectivității din Munar și Secușigiu au terminat însămințările, iar cei din Satu Mare le vor termina în curînd.

CORNEL BELINȚAN, coresp.

Printre primii care au terminat aceste lucrări, se numără deputații Sabin Mariș, Gheorghe Fister, Simion Neamțu precum și țărani:

mușeni aduce la cunoștință că angajamentul de a termina lucrările campaniei agricole de primăvară în cinstea zilei de 1 Mai a fost îndeplinit.

Urmînd pilda colectivităților, îndrumați și mobilizați de organizația de partid și comitetul executiv al statului popular, țărani, muncitorii și gospodării individuale din Frumușeni au terminat arăturile și însămințările de primăvară în ziua de 27 aprilie.

Printre primii care au terminat aceste lucrări, se numără deputații Sabin Mariș, Gheorghe Fister, Simion Neamțu precum și țărani:

muncitorii Ioan Rusu, Ienciu Plectea și Mihail Soc.

C. ȘERB, coresp.

Pe ogoarele întovărășirii agricole „Mureșul” din Micălacă au luat sfîrșit arăturile și însămințările de primăvară. Pentru a ridica rodnicia pămîntului, întovărășirii au transportat pe timp peste 600 tone gunoi de grajd și au împrăștiat însemnate cantități de îngrășăminte chimice.

În livada întovărășirii au fost plantați peste 500 pomi fructiferi, iar via, care ocupă 5 ha., a fost dezgropată la timp.

FRUNTAȘII AI ÎNTRECERII SOCIALISTE ÎN CINSTEA MARI SĂRBĂTORI



IOAN RUSAN, tehnician de la uzinele „Gheorghii Dimitrov”, a realizat mai multe inovații care aduc uzinei însemnate economii.



PECICAN IRINA, țesătoare la fabrica „Teba”, lucrează la 4 războaie late. În cinstea zilei de 1 Mai și-a depășit planul cu 3,1 la sută.



PAVEL POȘTA, este mecanic-șef la uzinele de apă din Arad. Mînuște cu multă pricepere mașinile, contribuind în felul acesta la depășirea sarcinilor de plan.



CONSTANTIN ARIMIE, este mecanic la Depoul de locomotive din Arad. În cursul lunii martie a economisit 22 tone combustibil convențional.



MIHAI MOLEA, membri în gospodăria agricolă colectivă „Grivița Roșie” din comuna Vladimirescu. Prin munca singuricioasă pe care o depun, contribuie din plin la buna desfășurare a muncilor în gospodăria colectivă.



SOFIA SCHLEE

CLISEU: Sala de montaj a ceasornicilor.

la montajul general unde li se adaugă celelalte piese.

C. DUMITRESCU, (Foto L. Welsz)

statură populară raională pentru lipsa de preocupare față de problema înființării unei brutării pe lângă coope-

juste și că s-au luat măsurile necesare punerii în funcțiune în cel mai scurt timp a acestei brutării.

PAGINA CULTURALA

TRAIAN DEMETRESCU

— 60 de ani de la moartea scriitorului —

Unul dintre cei mai talentați scriitori progresiști, poet a căror operă storiografia literară burgheză a auncat anatema lăcerii, este Traian Demetrescu — poetul socialist al generației sale — cum îl numește Gala Ialacion.

Traian Demetrescu, cunoscut de contemporani sub numele de Tradem, ferseurile sale snt străbătute de o a lincă înțelegere pentru suferința și ăria maseilor exploatate. În poezii ar: „Necunoscutii“, „Odă pentru coiii săraci“, „In atelier“, „Căminul“, „La școală“, „Clobanul“, „Magdalena“ poetul se apropie cu multă doșie de suferințele celor oșdii și odă în culori negre mizeria în care răiesc ei. Un loc important în opera oetului îl ocupă copiii. El chinule trama copiilor săraci care nu pot năăta, umilțele și insultele la care int supuși de colegii lor bogăți și le unii profesori, precum și tragedia icelor copil care pentru un boț de sine neagră muncesc de mlci.

Poeziile lui Traian Demetrescu ee nărginesc în cele mai multe cazuri a zugrăvirea mizeriei oamenilor nuncii fără să-l îndemne la luptă reolunonară pentru zdrobirea orinlulii burghezo-mosierești. El este năl mult un nemulțumit, un revoltat fecit un revoluționar, deși a activat n cadrul mișcării muncitorești, re-luzențind proletariatul craelvean la primul Congres al Partidului socialista, în anul 1893.

Născut la Cralova la 5 decembrie

1866, Traian Demetrescu cunoaște înăă din fragedă copilărie mizeria. Viaăa și-o petrece între Cralova și București trăind din întâmplătoarele drepturi de autor. Deși era un publicist și poet talentat, a fost trimis de protipendada vremii la periferie.



Activitatea sa publicistică e variată. Colaborază la ziarul cralovean „Alarma“, la „Munca“ și la alte publicații periodice muncitorești. Articolele, epigramele, pamfletele și ndeosebi poemele sale snt primite cu o deosebită simpatie de opinia publică progresistă.

Munca istovitoare, lipsurile care se țineau lanț, indiferența societății, donădejdeă și singurătatea îl țin într-o continuă tensiune nervoasă. Boala de plămîni care-l rodea de ani de zile l-a răpus. În noaptea de 16—17 aprilie 1896, (stil vechi) poetul moare. Muncitorii pe care l-a iubit atât de mult, au participat în număr mare la înmormintare purtînd pe brațe corpul neinsulețit al nifericitului poet. Cu prilejul dezvoltării unui buat al poezii în grădina Ateneului, I. C. Firmu a spus în prezenta unui grup de muncitori, printre altele: „Ca muncitori conștienți am ținut să venim cu toții sub steagul nostru roșu, să sărbătorim memoria lui Traian Demetrescu ca unu, care a stat alături de noi, ca unu care a luptat sub aceeași flamură roșie, a socialeiului“.

În scurta sa existență poetul a mai scris două romane: „Cum iubim“ și „Jubila“, cîteva piese de teatru, care nu s-au păstrat, a tradus din scriitorii francezi. Articolele publicate în ziarlele timpului dovedesc mult talent. Poemele sale antimoniarhice snt caracterizate printr-o satiră incisivă și combativă. Au făcut epocă poeziile „Regele viteaz“, croniclele „Tobito... dar galanton“, „Cadourile de jubileu“, scenea „Nunta de argint“ și altele în care stilmatizează cu un haz usturător pe regele prusac al României.

După 60 de ani istoriografia noastră literară, conducîndu-se după principiile realismului socialist a scos din colbul vremii creația artistică în care Traian Demetrescu și-a pus toată revolta și dragostea pentru săraci și a redat-o poporului pentru care a trăit și a scris.

A. G.

Me scriu cititorii

O BOGATĂ ACTIVITATE CULTURALĂ ÎN PREAJMA MAREI SĂRBĂTORI

Formația artistică a pomplerilor din Aluniș

Formațiunea voluntară de pompieri din satul Aluniș, comuna Frumușeni, pe lângă mistuna de a lupta împotriva incendiilor, desăfoară, antrenată de colectivul de conducere al căminului cultural, o rodnică activitate culturală.

După ce în cursul lunii martie a prezentat în Aluniș un frumos program artistic, a dat un reușit program artistic în fața țăranilor muncitori din Frumușeni.

Programul prezentat la Frumușeni a cuprins coruri, solo voce, piesa de teatru „Der Erförster“ (Brigadierul silvic) și comedia „Copilul de trei luni“.

De talent au dat dovadă: Ioan Hoh, Ioan Blincherle, Barbara Balance, Ana Iacob și Adam Petendrea.

Traian Georgescu

Program artistic prezentat de elevi

Elevii școlii mixte de 7 ani nr. 9 din Arad au prezentat zilele trecute în sala „Pușkin“ a căminului cultural din cartierul Pirneava, un instructiv program artistic.

Au plăcut mult publicului spectator cîntecul „Te slăvim partid iubit“, interpretat de corul elevilor din clasele a V-a și a VII-a, condus de profesorul Francisc Stern, poezia „Fumoasă ești patria mea“, recitată de Mariana Lulușă, elevă în clasa a III-a și cîntecul „Romînceuța“, interpretat cu gingășie și căldură de eleva Mariana Millan din clasa a III-a. Mult aplaudate au fost și dansurile. Din echipa de teatru au mai atras simpatia spectatorilor elevii Ioan Nan, Dorel Dabău, Alexandru Gogu și alții.

La succesul serbării și-au dat contribuția profesorii Francisc Stern, Maria Rădulescu, Aurora Ududec și comitetul de părinți.

Florea Nan

CU DRAGOSTEA NU Î DE GLUMIT

— comedie muzicală de D. Dihoviciu și M. Slobodskoi — (Pe scena Teatrului de stat — Arad)

Autorii comediei muzicale „Cu dragostea nu-i de glumit“ atacă și dezvoltă cu ingeniozitate, probleme reale, umane, comune oricărui tînr — prietenia și dragostea.

Punerea în scenă a acestei comedii, cu tot textul ușor, a ridicat o serie de probleme atît regizorului cit și colectivului de interpreți și de tehnicieni. A fost nevoie de multă fantezie și de o ingenioasă utilizare a mijloacelor scenice și interpretative din partea colectivului pentru a prezenta un spectacol de calitate. Sărăcila de indicații scenice și tehnice, ale autorilor, în actul doi, în deosebi, a fost îmbogățită în mod creator de regizor care în seara premierei a prezentat un spectacol dinamic, plăcut și deosebit de instructiv.

Interpreții și îndeosebi Mișu Drăgoi, Astra Miclescu și Toma Teodor au satisfăcut pe deplin cerințele rolurilor. Jorul lor a fost caracterizat prin naturaleză, simplitate și vioiciune.

Mark, tînr aspirant în oceanografie, apare în interpretarea lui Mișu Drăgoi ca un tînr simplu, care și-a dorit să-și consacre viața cercetărilor științifice. Dar, anchilozat de concepții eronate asupra vieții, el vede în dragoste și mai ales în căsătorie o primejdie pentru continuarea activității științifice. După părerea lui și a prietenului său Andrei, mai înții trebuie să devii om de știință și apoi să te căsătorești. Tinerii familiști nu pot deveni savanți — spun ei.

Aceste concepții ale lor izbucnesc irezistibil atunci cînd îl bătînesc pe Kostik că e îndrăgostit. Mark tocmai se întoarce dintr-o călătorie. Temerea lor e întemeiată cu alții mai mult cu cît îl găsește împreună cu Zoia. La aceasta se adaugă și invitația lui Kostik de a-l vizita, toți trei, pe tatăl Zoiei, profesorul Sinelnikov, căreia-l răspund printr-un refuz categoric. Totodată plănuiesc cum să-l scape pe Kostik de la „nec

norocire“. Cu ajutorul lui O. N. Atamanenko, despre care nu știau de fapt cine e, Andrei îl „căsătorește“ pe Mark cu Nastenka, pentru ca aceasta să-i poată demonstra lui Kostik părțile nepăcute ale familiei. De asemenea, Mark și Andrei reveniseră între timp asupra refuzului de a vizita casa lui Sinelnikov, intenționînd a se infățișa în „băieți“ prost crescuți și cu deprinderi rele, pentru a-l discreditat pe Kostik, lucru care le reușește. De aici conflictul se conturează mai clar și se brodează pe

CRONICA TEATRALA

numeroase situații, uneori critice, prin care trec cei trei tineri.

Ajutat de text, de indicațiile regizorului Savel Grunea și de jocul său inventiv, Mișu Drăgoi a dat personalului interpretarea dorită de autori. Stîndu-se pe o poziție creatoare față de rol, actorul pune accent pe comicul de situație. Remarcăm îndeosebi scenele Mark, Andrei, Mark, Andrei și Kostik din tabloul întii, scena Mark, Andrei și profesorul Sinelnikov din tabloul doi și scena Mark, Andrei, Kostik, Olga din tabloul șase, unde Mișu Drăgoi a găsit o rezolvare judicioasă a redării comicul de situație și concepțiilor sale ridicole despre dragoste. Jocul său constituie o satiră ascuțită la adresa acelor tineri care nu înțeleg viața și se ghidăază în activitatea de zi cu zi după prejudecăți.

Kostik și Andrei, în interpretarea lui Teodor Toma și Mircea Gherdan, sînt doi prieteni cu firi deosebite care se află sub tutela morală a lui Mark. Și ei și-au însușit „teoriile“ prietenului lor despre dragoste. Actorii pun în jocul lor multă căldură și pasiune. Înțelegîndu-și bine menirea pe scenă, printr-un joc simplu și natural, Toma și Gherdan aduc o contribuție substanțială la succesul spectacolului.

Actorul Toma ne-a adus pe scenă un tînr îndrăgostit, plin de temperament, dar care „nu și-a pierdut capul“, așa cum crede Mark că păștește cel ce lubește. El nu-și părăsește tovarășii și nu încetează să se preocupe de aranjarea plecării lor cu expediția organizată de Institutul oceanografic. În acest scop îl cunoaște pe profesorul Sinelnikov și-l vizitează împreună cu tovarășii săi. Aceștia însă, neștînd cine e profesorul Sinelnikov și crezînd că e viitorul socru, își pun în aplicare planul de a se infățișa în postura unor îneri flusturatici și fac să eșueze toate planurile lui Kostik. După ce află adevărul, el caută să repare ceea ce au stricat, recunoscîndu-și greșelile. În timp Andrei și Mark se lasă furaiți, pe neașteptate, și ei în mrejele dragostei.

Primul e îndrăgostit de Zoia, iar al doilea de Nastenka. În corpul expediției tot nu reușesc însă să se înscrie. Din neocaz îl scoate — spre bucuria profesorului Sinelnikov — timonierul Atamanenko, care se dovedește a fi... iubita lui Kostik.

Profesorul Sinelnikov în interpretarea lui Costel Atanasiu apare pe scenă ca un savant cu vederi largi, brodate pe un fond sufleteț adînc uman. Sobru, dar nu rigid, dotat cu un remarcabil spirit de prezență, Sinelnikov este savantul care lubește oamenii. El este plin de dragoste paternă față de Zoia, fiica lui, știe să și-o apropie sufletește, în în considerate dorința ei de a primi în rîndul participării la expediție pe Andrei de care se îndrăgostise între timp. Actorul a plăcut publicului prin jocul său inventiv în scena cu Mark și Andrei din tabloul doi. Rolul Zoiei a fost interpretat de Ștefania Goroneanu, iar rolul Nastenki de Tanța Lache.

Comediile muzicale și îndeosebi acestea a căror temă principală e dragostea, cer un anumit gen de interpretare. Nu-i de ajuns să fie un bun actor de proză. Acei trebuie să aie un material vocal corespunzător personalului pe care-l interpretezi. Din acest punct de vedere, nici Mircea Gherdan, nici Ștefania Goroneanu, nici Tanța Lache, n-au corespuns, cu toate strădanțiile pe care le-au depus. Scenele unde trebuiau să cînte au fost nereușite. Situațiile scenice deși uneori conțineau mult umor, deveneau astfel neatractive. O revelație a spectacolului a fost Astra Miclescu în rolul timonierului O. N. Atamanenko, prietenă, și în final soția lui Kostik. Intrarea ei pe scenă în ritmul marșului compus de Andrei a fost punctul culminant al spectacolului. Prin vioiciune, prin siguranță în gesturi, mimică și deplășări scenice, în laboul șase, în compania lui Teodor Toma, Mișu Drăgoi și Mircea Gherdan, Astra Miclescu a creat cele mai reușite scene din spectacol. Netty Adamidi a interpretat personajul Alexandra Feodorovna, îngrijitoare a căminului, achitîndu-se în mod satisfăcător de rol.

Regia artistică semnată de Savel Grunea, care de curînd a împlinit 10 ani de activitate regizorală, s-a dovedit a fi bine inspirată, sitîndu-se pe o poziție creatoare față de text. Prin improvizările ingenioase din actele 2 și 3, spectacolul a devenit mai expresiv și mai amuzant.

Costumele și decorurile constituie un cadru adecvat conținutului piesei. Orchestra s-a achitat de asemenea în mod satisfăcător de sarcini, cu excepția actului 2, unde dozajul sonor nu-i adecvat posibilităților vocale ale actorilor și acusticii sălii.

Punerea în scenă a comediei muzicale de către colectivul Teatrului de stat constituie un succes și vine să satisfacă un vechi desiderat al publicului arădean, adică punerea în scenă și a unor comedii muzicale atractive și instructive.

A. TODA

Traian Demetrescu Muncitorilor

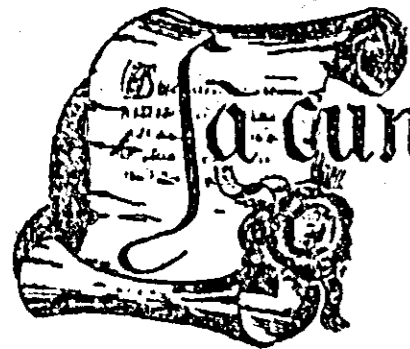
(Cu prilejul serbării internaționale de 1 Mai).
In Mal, cînd rozele-nflorasc,
Scîdate-n aurul din soare,
Popoarele sărbătorec
A muncii sfîntă sărbătoare;
Și-nbătîrînă omenire
In nedreptiți și în dureri,
E tînră ca-nceaga fire,
Sub cerul dulcel primăverii.

Noroadele, prin cugelare,
In ziua asta-și dau cuvînt
Să steargă tronuri și holare,
Să facă pace pe pămînt.
Destule urî, destule patlmi
Ne-au dus la-acești crud omor;
Săracii nu mai au nici lacrimi
Să-și plîngă chinurile lor...

Și pînă cînd să ni se spună
Același vechi cuvînt neșun,
Că viața-i rea?... Se face bună
Atunci cînd omul este bun!
Pămîntul este larg să-nădemne
Pe orice om a-și lua un loc
Și flecare să-și însemne
Pe el o brazdă de noroc!

Din idealurile noastre,
O, viătorilor flămînz și got,
Vor rădări, ca niște aște,
Senine lumii cu omenii noștri;
Și-n urmurile acele sfînte,
Pămîntul poate va fi rat,
Vor rădăna mai dulcel cuvînt
In chințele lor de mall

(„Adevărul ilustrat“, 17 apr. 1895)



Ja cunoaștem trecutul orașului

Orașul Arad în perioada luptei împotriva jugului otoman (II)

APĂRAREA ARADULUI ÎMPOTRIVA COTROPITORILOR OTOMANI

După catastrofa de la Mohacs, dar mai ales după 1541, Aradul ajunge în vecinătate nemijlocită cu imperiul turcesc. Trădarea și lășitatea nobilimii, precum și trădarea habsburgilor au împiedicat organizarea apărării principatului Transilvaniei față de cucerirea turcescă; ba mai mult luptele partidelor nobiliare au favorizat cōtropirea otomană. Astfel, de exemplu, în 1550, Izabela, principesa Transilvaniei a chemat într-ajutor oștile sultanului împotriva celor ce-i erau în opoziție.

Populația Aradului a luat poziție împotriva cōtropitorilor otomanii. În 1552 arădenii adăpostesc haiducii care due lupte de partizani împotriva turcilor și înfrînuță oastea pașei Nadim. Din războiunare, trupele turcești nflate în retragere, deoarece primiseră loviturile serioase din partea oștilor ardelen care își apărau independența, ca forțe unite, atacă Aradul în 1554. O mare parte a arădenilor s-a refugiat în renumița bazilica de unde s-a apărat, iar o altă parte a populației a reușit să scape în alte părți.

ARADUL SUB OCUPAȚIE OTOMANĂ

ocupația turcescă s-a consolidat repede în Arad. La porunca pașei Kason s-a început clădirea unei fortărețe din rămășite vechi bazilici arse și a reședinței capitulului. Aceasta s-a terminat în 1555, muncile decenii ale secolului al XVI-lea, aceste sate nu mai figurează ca localități în nici un document.

Insemnări despre fortăreață, dar știm că ea nu putea să aibă o importanță strategică deosebită, căci pe cînd trupele de pază turcești din Lipova erau formate din 247 de oameni, iar cele din Ineu din 345 de oameni, cele din Arad erau formate abia din 4 oșfieri și 28 soldați. Venitul comandantului din Ineu era de 6.382 aci, iar al Aradului abia 518 aci.

Ocupația principală a populației, agricultura, și creșterea vitelor, era, în general, foarte înnapoată, ca și în întreaga regiune. Agricultură era extensivă, iar pentru creșterea vitelor încă nu se foloseau grajduri. În oraș trăiau cîțiva meșteri, care satisfăceau nevoile conducătorilor turci și ale populației locale.

Comerțul era în scădere. Pe Mureș se transporta mai ales sare, iar comerțul pe uscat era nelușmanat.

Lîngă locuințele turcilor erau casele glaurilor (necredincioșilor). Meșterii mai bogăți sau proprietarii locului în case de lemn, iar ceilalți în colibe, sau în bordeie.

Turcii se purtau neomenos cu populația de aici. E cunoscut faptul că înaintea domnilor turci, fiecare trebuia să se aplice. La baza dominației turcilor stătea forța brută.

RAZBOIUL DE ELIBERARE DIN 1595

În 1595 Transilvania și Muntenia printr-o sforțare comună au înfrînt asuprirea turcescă și au cîștigat biruințe strălucite la Călugăreni, la Giurgiu, etc. În același timp armata transilvană, condusă de Ștefan Borbely a recucerit Aradul și întreaga regiune învecinată, înaintînd pînă sub zidurile Timișoarei, pe care însă nu a putut-o cuceri. Dar nehotărîtul principe Sigismund Bathory și nobilimea transilvană nu s-au interesat de întărirea Aradului, devenit cetate de graniță. Căpitaniul cetății, Ioan din Selște a putut doar, să clădească un punct de sprîjin puternic pentru hărțuirea bandelor otomane. În 1598 mica oaste a lui Ioan din Selște a fost nevoită să se retragă în fața oștii de 100.000 de oameni a pașei Satughi-Mahomed și întărirea a fost arscă împreună cu o mare parte a Aradului.

ORGANIZAREA GRANICERILOR ARADENI

La sfîrșitul veacului al XVI-lea și începutul celui al XVII-lea Aradul își schimbă stăpînul de mai multe ori. La jurămintele spahilor turci, la războaiele pustitoare se mai adaugă acum și tîlhăriile mercenarilor lui Basta George, reprezentantului, în Transilvania, a stăpînirii habsburgice. Împotriva jafului Habsburgilor, în 1603 s-a răscoalat o însemnată parte a poporului maghiar, român și sîrb, sub conducerea lui Ștefan Bocskay. La răscoală au luat parte și locuitorii părților ardene. Principatul transilvan, întărit în urma răscoalei victorioase a lui Bocskay, s-a strădui

să-și asigure granițele sud-estice împotriva bandelor turcești năvălitoare.

În timpul scurtel domnii a lui Rakoczi Sigismund, în 1607, cea mai mare parte a comitatului Arad a devenit regiune de graniță militară. Principele a dărînt orașul Arad la 160 ostași romîni și sîrbi, care mai înainte apăraseră Lipova împotriva atacului turcesc. Ostașii au primit pămînt precum și scutire de orice obligații feudale. Acești ostași au devenit țăranii liberi; au luat în proprietate pămîntul pe care l-au cîștigat cu singele lor și s-au apucat de clădirea orașului și a cetății. După date răzeșe se știe că ei l-au întărit îndeajuns și îndeplineau și serviciu grăniceresc.

Sultanul însă n-a încetat să pretîndă Inapoi Lipova și Ineu. Aceste două cetăți formau bastionul de apărare cel mai puternic în calea otomanilor și pierderea lor, mai ales a Ineului, ar fi deschis drum turcilor spre Transilvania.

Pe de altă parte habsburgii doreau, la rîndul lor, să pună mîna pe Transilvania și în primul rînd pe cetățile de graniță.

La presiunile tot mai brutale ale sultanului principele Bethlen Gabriel, în 1613, nu mai poate amîna predarea cetăților de graniță. Știa că mica Transilvanie nu se va putea opune singură Imperiului turcesc. (Ei cunoștea valoarea promisiunii de ajutor a habsburgilor și nu se încrednea în ele). Hotărîște să predea Lipova, mai puțin importantă, și cu ea și Aradul, pentru a putea păstra Ineu și Siria. Tot atunci a luat măsuri mai ample de siguranță, întărînd valea Mureșului.

Împăratul habsburgic a promis ajutor ostașilor dezorientați din Lipova și Arad, sîntînd să întîrzie predarea cetăților și mai trziu, să ocupe întreaga Transilvanie.

Grănicerii din Lipova și Arad au ales rezistența armată. Bethlen Gabriel însă n-a așteptat ca turcii să ocupe Lipova și Aradul cu armele ștînd că nu va mai putea opri oastea turcescă învingătoare. De aceea, în 1613, el ocupă cu oastea transilvană, Lipova, apoi Aradul și, în 7 Iunie, le predă turcilor. Cu această jertfă, relativ mică, a salvat Ineu și alte cetăți. Pe grănicerii romîni și sîrbi din Arad și Lipova nu l-a predat turcilor, ci i-a transportat, o parte lîngă Aiud, altă parte în alte cetăți de graniță, ca Ineu și Oradea.

Grănicerii și-au păstrat și în noile locuri libertatea și au fost scutii de sarcinile grele ale exploatării feudale.

În Arad au intrat din nou spahii turci.

LUPTA HAIDUCILOR ÎMPOTRIVA JUGULUI OTOMAN

Pustirile otomane și habsburgice au ruiinat complet mulți țăranii și micul nobilii. Din rîndul țăranilor și micilor nobilii ruinați de pustirile otomane și habsburgice s-au format celele de haiduci. O parte a acestora s-au înscradat în armată, ceilalți duceau lupte de guerillă împotriva turcilor.

În 1619, în împrejurări pe care nu le cunoaștem complet pînă acum, haiducii au atacat Aradul și l-au eliberat. Turcii l-au putut învinge numai incendiînd orașul.

(Continuare în pag. 4-a)

VIAȚA DE PARTID

Îmbunătățirea muncii politice și organizatorice a asigurat terminarea la vreme a însămințărilor

Cu mult înainte de începerea lucrărilor în câmp, într-o adunare a organizației noastre de bază, au fost preluate documentele Congresului al II-lea al partidului. În lumina acestor documente s-a întocmit un referat asupra sarcinilor ce revin agriculturii și în special gospodăriei noastre colective privind sporirea producției agricole, referat care a fost dezbătut într-o adunare generală a colectivității. Cu acest prilej, colectivității și-au dat și mai bine seama de importanța executării la timp a lucrărilor agricole, pentru asigurarea producției agricole.

Apoi, într-o adunare deschisă a organizației de bază a fost analizată, cu multă atenție, lista documentelor Congresului al II-lea al P.M.R., activitatea gospodăriei noastre colective, constatându-se că avem toate posibilitățile pentru a termina la timp muncile agricole din acest an și a dezvolta în punct de vedere economic-organizatoric gospodăria noastră colectivă.

Consiliul de conducere al gospodăriei colective și-a însușit, cu acest prilej, propunerile prețioase ale comunistului Ioan Faur și candidații de partid Iosif Welch și Iosif Teodor pentru a curăța în mod radical organizația muncii, precum și urmărirea atentă a îndeplinirii sarcinilor înșiși a calității lucrărilor.

Pământul a fost împărțit pe brigăzi, iar brigadierii au primit sarcinile să-l repartizeze pe echipe. Fiecare brigadier a primit o schiță în care s-a precizat, printre altele, suprafața brigăzii respective și culturile ce vor fi semănate. Consiliul de conducere a hotărât ca fiecare brigadă să aibă cele 5 echipe, spre deosebire de anul trecut când brigăzile I-a și III-a aveau 5 echipe, iar brigăzile a

II-a și a IV-a aveau numai câte 4 echipe.

În aceeași adunare deschisă a organizației de bază s-a pus mai în evidență problema conducerii activității brigadierilor. În această problemă s-a stabilit că, având în vedere condițiile specifice ale actualei primăveri, să se renunțe la planul săptămânal de lucru al brigăzilor, iar activitatea lor să fie analizată în fiecare seară. Așa se face că în fiecare seară consiliul de conducere a ținut ședințe de analiză a muncii pe ziua respectivă, cu participarea tuturor brigadierilor. În astfel de ședințe se alcătui și planul de muncă pe a doua zi. În legătură cu planurile zilnice de lucru, agronomul gospodăriei colective, tov. Maria Șuba, a venit cu propuneri și sugestii bune în raport cu constatările făcute pe teren.

Munca a căpătat un avânt deosebit în urma inițierii de către organizația de bază a întrecerii socialiste între cele 4 brigăzi de cîmp. Noi am răspuns chemării lansate de gospodăria colectivă din Lenauheim, raionul Jimbolia, angajându-ne să depășim producția medie stabilită la țară, cu 100 kg. la grâu, cu 200 kg. la porumb și floarea-soarelui și cu 2000 kg. la sfecla de zahăr. Întrecerea a stimulat inițiativa creatoare a colectivității. Unii colectivități ca Nicolae Schuldes, șef de echipă în brigada a IV-a, Ioan Sloss din brigada I-a, Iosif Spanner din brigada a IV-a și alții au făcut propuneri prețioase privind deslășurarea muncii și controlul calității lucrărilor. Brigadierul Iosif Feistamel a propus și aplicat în practică o îmbunătățire a marcajoarelor pentru însemnarea terenului ce urma să fie însămințat cu porumb în culturi așezate în pătrat.

În ședințele de producție, ce au a-

Gitim în gazetele de perete

Realizări ale conducătorilor-auto

Întreprinderea noastră a fost dotată încă de la începutul acestui an, cu un număr de autocamioane pentru satisfacerea nevoilor de transport în orașul Arad. Aceste autocamioane nu erau noi și din această cauză starea lor tehnică a făcut pe unii conducători auto să privească cu nelăcomire îndeplinirea sarcinilor de plan.

A trebuit să se ducă muncă de lămurire cu ei și, în fine, s-a început prin buna întreținere și folosirea mașinilor, s-a reușit ca în luna februarie și martie să se obțină rezultate bune. În luna martie, planul de transport a fost realizat în proporție de 262 la sută la tone transportate, 140 la sută tone kilometre, 290 la sută la venituri. Productivitatea muncii în tone-zi a crescut cu 113 la sută.

În cadrul întrecerii, între brigăzile de șoferi, în cîstea zilei de 1 Mai s-au evidențiat brigada compusă din tov. Zeitner Francisc și Leleș Emanoil, care și-au îndeplinit planul în proporție de 342 la sută, iar mecanicul auto Gheorghe Melincovici și-a îndeplinit planul în proporție de 190 la sută fiind lucrări de bună calitate.

(Din gazeta de perete a întreprinderii „Autoexpeditiv”).

Sporesc producția

Tehnicienii de la cooperativa „21 Decembrie”, au hotărât în cadrul unei ședințe să facă unele modificări la mașina de găurit nasturii, în vederea sporirii producției acestui sortiment.

S-au înlocuit piesele de transmisie cu un motor de 1 H.P. care a făcut ca randamentul mașinii să crească în timp de 8 ore cu 39 la sută.

În urma rezultatelor bune obținute la această mașină, conducerea cooperativei a planificat ca și la celelalte mașini să fie înlocuite unele piese vechi cu altele noi, fapt ce va contribui la creșterea producției de nasturi.

LADISLAU LÖWY,
coresp.

SIMION IOANES,
președintele gospodăriei agricole
colective din comuna Șag
PAUL DOSPINESCU
secretarul organizației de bază



Sentimente de frăție și solidaritate

Preghindându-se să sărbătorească ziua de 1 Mai, cei ce muncesc din întreaga lume își exprimă cu acest prilej, cu mai multă putere, sentimentele lor de frăție și solidaritate în lupta comună pentru asigurarea unei păci durabile și fărâșirea unui trai bun. Numeroasele scrisori primite în ultimul timp de oameni ai muncii din țara noastră de la prietenii de peste hotare oglindesc aceste sentimente care animă pe muncitorii de pretutindeni.

„Scopul nostru — scrie muncitorul feroviar englez W. Sidenghly, din Deneaster — este să luptăm pentru unitatea oamenilor muncii din lumea întreagă împotriva amenințărilor războiului nuclear și pentru a făuri o pace care să cuprindă pe toți oamenii, indiferent de naționalitate sau culoare”.

În scrisoarea sa, Katsuni Oishi, președintele Sindicatului muncitorilor din Hokoku — Japonia, spune: „Sper că prietenia noastră va continua întotdeauna. Noi luptăm cu toate eforturile în spiritul solidarității, pentru o viață mai bună a tuturor muncitorilor din lume și pentru pace în întreaga lume”.

Aceleași sentimente de prietenie și de solidaritate internațională sînt exprimate și în rîndurile primite din partea muncitorilor metalurgici danezi Palle Andersen, de la întreprinderea „Burmester Walm”: „Lupta noastră pentru ridicarea nivelului de viață al celor ce muncesc este prioritară pentru noi cu adînc respect și admirație. Lupta noastră este în același timp și a noastră. Noi luptăm împreună, fiecare pe frontul său, împotriva aișătorilor la război, pentru menținerea păcii, pentru dreptate, pentru o lume eliberată de teamă. Pentru noi toți este importantă menținerea păcii. Pacea înseamnă pentru noi progresul social, cultural și economic. Pacea este o forță a clasei muncitoare din țările capitaliste și coloniale”.

Într-o altă scrisoare primită din partea lui Michel Velland, secretar al Uniunii sindicatelor din departamentul Sena — Franța, se scrie: „Muncitorii parzieni sint animați de o puternică voință de unitate. Noi luptăm pentru a dezvolta și întări unitatea muncitorilor din lumea întreagă a căror acțiune este o garanție sigură a păcii mondiale”. (Agerpres).

Care va fi programul magazinelor în aceste zile

Pentru asigurarea unei mai bune aprovizionări a populației cu ocazia zilei de 1 Mai, Ministerul Comerțului Interior a dispus luarea următoarelor măsuri:

— În ziua de duminică 29 aprilie toate magazinele de produse alimentare, legume și fructe și magazinele de produse industriale vor fi deschise pînă la amiază, conform orarului din zilele de lucru;

— În ziua de luni, 30 aprilie, orașul tuturor magazinelor se va prelunge cu 1—2 ore, conform necesităților locale. De asemenea, vor fi deschise în această zi și magazinele care — după orarul obișnuit sînt închise în ziua de luni;

— cu ocazia difuziilor demonstrațiilor și serbărilor populare care vor avea loc cu ocazia zilei de 1 Mai organizațiile comerciale vor fi prezente cu o înfrîșă rețea de unități mobile, chioșcuri, etc. pentru deservirea populației în cele mai bune condiții.

Noi servicii telefonice

În cîstea zilei de 1 Mai Oficiul orașenesc de exploatare T. T. a introdus o serie de noi servicii telefonice pentru a veni în ajutorul publicului.

AVIZE TELEFONICE LOCALE:

Dacă un abonat dorește să cheme o persoană din localitate care nu are telefon, el poate să cheme persoana respectivă prin aviz.

APEL LA ORA CERUTĂ DE ABONAT:

Dacă un abonat dorește să fie sunat la o anumită oră, el se poate adresa pentru acest lucru Oficiului de telefoane. Abonatul poate cere acest lucru ocazional sau în fiecare zi pe baza unui abonament.

MESAJUL TELEFONIC URBAN ȘI INTERURBAN:

Dacă o persoană dorește să transmită un mesaj în localitate sau în alt oraș și nu mai are timp să aștepte convorbirea, Oficiul de telefoane poate face acest lucru contra unei taxe.

AICI SE CONSTRUIESC CEASORNICE

Vizitînd o întreprindere, te bucură succesele obținute de oamenii care lucrează aici. O asemenea bucurie am avut-o zilele trecute, cînd am vizitat din nou colectivul secției de ceasornice a cooperativei „Precizia”.

Mulți au trecut prin fața clădirii de pe strada Mărășești, pe care este fixată o plăcuță cu inscripția: „Cooperativa Precizia” și poartă și-au manifestat dorința de a afla cum se lucrează aici ceasornicele românești despre care au auzit.

Uzina ceasornicelor

Cum intri în curte, vezi imediat în dreapta o clădire în roșu, încă neterminată. Aceasta este viitoarea uzină de ceasornice românești. Curtea înfrîșă este împrejmuțată de clădiri: hortarul, care pînă atunci își fuma oștit o țigară, cum ne-a zărit ne-a eșit în întîmpinare.

— Cu cine doriți să stați de vorbă?

— Cu tovarășul președinte al cooperativei.

— Urcăți scara și o luați la stînga. Intrînd pe ușa indicată, ne-am înfrîșinat un om destul de tînăr care, a strîns mîna, pofîindu-ne să „am” loc. Era tov. Iosif Berencz, președintele cooperativei, care ne-a spus mîndrie că pînă acum s-au realizat 2.200 ceasornice românești. Stăruinții de dorința de a cunoaște cum lucrează aceste ceasornice, cînd ne-a scusit urmași al lui Peter Heinlein din Nürnberg, care în anul 111 a inventat primul ceas cu arc și apă, am cerut să vizităm secția de ceasuri.

Cunoaștem din cărțile pe care le-am citit că primul „ceasornic” a fost inventat în urmă de vîrșă. El înfrîșinat un băț în pămînt și umbra lui a arătat timpul. Dar odată cu civilizația, hnică și-a spus cuvîntul. Înaintea lui Henlein ca și după el s-au ditat oameni ai științei care au perfecționat ceea ce la început a fost sîmț și rudimentar. Primul ceas de buzunar a apărut în anul 1530, și mai tîm că în decursul veacurilor ceasornicele au luat diferite forme. Înfrîșinat împodobi palatele, au apărut la un loc delicat al „doamnelor din lăua bună”, au apărut apoi ceasornicele cu balans, iar mai tîrziu ele au stîmbrate cu ornamente executate mult gust de artiștii vremii. Toate acestea erau destinate însă de a

care am intrat înfrîșinat. Aici este sala de uzină, unde am aflat că mașinile de precizie la care se lucrează au fost construite de un colectiv de tehnicieni ai cooperativei. În acest sector se confecționează în momentul de față piesele necesare pentru 1.500 ceasornice. Cu multă răbdare muncesc aici toți lucrătorii. Printre cei mai buni sînt Ștefan Bandenda, Lenke Komjathy, și alții. În clișeu de mai jos o vedem pe tovarășa Komjathy, lucrînd la confecționarea pieselor.



tov. KOMJATHY

Această secție de tonul confecționării ceasornicelor. Volumul de lucru de la subsamblare și montaj este condiționat de cantitatea de piese pe care secția uzină le confecționează. Am vizitat apoi sectorul de subsamblare. Aici am înfrîșinat numai tineri cărora nu le dai mai mult de 20 ani. În mijlocul lor, un om în vîrstă le urmărește cu atenție munca și le dă indicații. Aceștia sînt cei 19 elevi care se califică la locul de muncă sub îndrumarea maestrului Ștefan Henger, mulți dintre ei urmînd în același timp liceul seral.

— Cum muncesc acești tineri? — am întrebato pe tov. Henger.

— Se străduiesc să-și însușească cât mai bine meseria. După ce execută subsamblarea ceasurilor, eu le verific și acolo unde se întîmplă greșeli le înapoez pentru a fi modificate. Toți sînt sîrguincioși și își dau interesul să lucreze fără greșeli. Cel mai bun sînt elevii Ervin Schäfer și Alexandru Likerecz, care lucrează cu atenție și de puține ori le înapoez lucrul — ne spune maestrul Henger.

În acest sector, în momentul de față sînt în lucru aproape 1000 ceasornice. Aici lucrăm montajul cu piesele de bază: scheletul, arcuri, o parte din piese, etc. De aici ceasornicele pleacă la montajul general unde li se adaugă celelalte piese.

An intrat din nou în secția de montaj general să urmărim mal departe procesul de producție al ceasornicelor. În secția am făcut cunoștință cu cea mai tînăra lucrătoare.



tov. FLORICA UNGUR

Este tovarășa Florica Ungur, care montează zilnic 7 ceasornice scotite în întreg montajul lor. O vedem în clișeu lucrînd cu atenția și calmul ce o caracterizează. Lucrează de un an de zile și s-a calificat la locul de muncă. La masa din fața ei lucrează tînărul Mihai Vekov, cu care am mai făcut cunoștință cu cîteva luni în urmă. Tov. Vekov realizează zilnic circa 10 bucăți ceasornice scotite în întreg montajul lor. Ca acești lucrători sînt mulți în secția de ceasuri a cooperativei.

Ceva despre calitate

Încă cu cîteva luni în urmă președintele cooperativei ne-a spus:

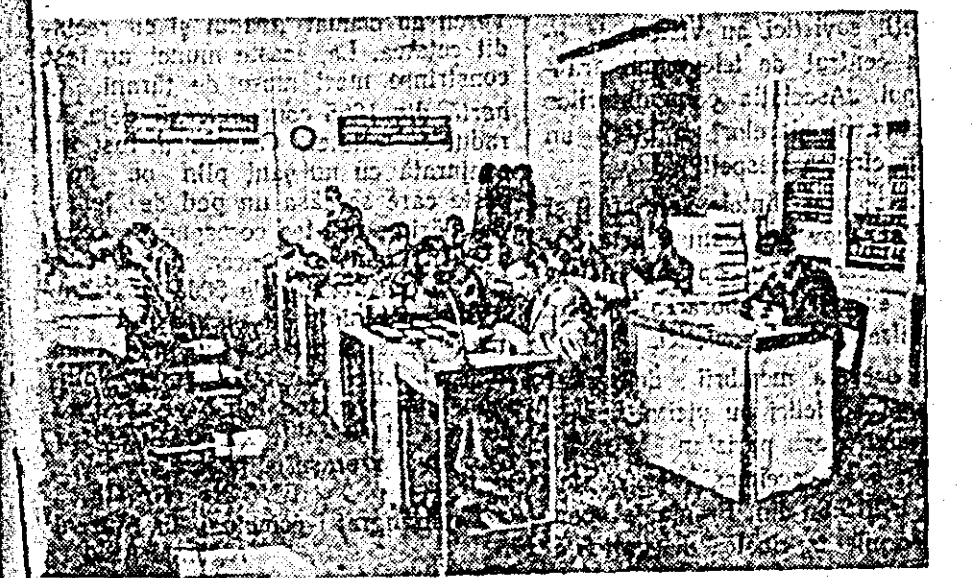
— Calitatea ceasurilor noastre înfrîșinat trecerile din import.

Astăzi am aflat că în această secție controlul calității este temeinic organizat. Fiecare lucrător răspunde de calitatea ceasornicelor montate. La subsamblare și la montaj, fiecare lucrător a primit un număr de ordine care îl notează pe fiecare ceasornic. Apoi, după montare, lucrătorii supravegheză ceasornicele pînă sînt convinși că n-au nici un defect. După aceea ceasornicele sînt supuse colectivului de control al calității care supraveghează tot stocul de ceasornice. Acolo unde se constată vreo defecțiune care nu s-a observat în primele zile, aceasta se înfrîșinat pe loc.

Ceasornicele care azi stau în rafturi sau pe mese vor fi puse curînd în vînzare prin unitățile comerțului de stat.

La despărțire am urat lucrătorilor din secția ceasuri spor la muncă și noi succese în sporirea producției de ceasornice românești.

C. DUMITRESCU,
(Foto L. Weisz)



ÎN CLİȘEU: Sala de montaj a ceasornicelor.



TEATRUL DE STAT ARAD prezintă astăzi, 29 aprilie, la orele 11 matineu și seara la orele 20: Cu dragostea nu-i de glumit.

TEATRUL DE MARIONETE „PRICHINDEL” prezintă azi, 29 aprilie, la orele 11: Cei cinci chinezi.

Cinematografe:
„GHEORGHE DOJA”: Matrozul Clujk.
Zilnic matineu la orele 11.
„NICOLAE BALCESCU”: Drum periculos.
Matineu la orele 11
„I. L. CARAGIALE”: Serenada străzilor.
Matineu la orele 11,30.
„HERBAK JANOȘ”: Boris Godunov. Repr. la orele 5, 7 și 9, iar la orele 11 și 3 Un om teribil (cu La Tabar).

CINEMATOGRAFUL „TINERE-TULUI”: Suspine pe stradă.
„MAXIM GORKI” (Alcălaça): Liliomfi. Reprezentații zilnic, afară de luna, la orele 7 seara; duminică la orele 3, 5 și 7, matineu la orele 11. (Miercuri și sîmbătă și la orele 5).
„SOLIDARITATEA” (Gal): Dragostea unei femei. Repr. zilnic, afară de luna, la orele 7 seara.
„ILIE PINTILIE” (Grăditești): prezintă astăzi, 29 aprilie: 2 ori 2 fac cîteodată cincî. Repr. în zilele de lucru la orele 7 seara.
„CINEMATOGRAFUL MUNCITORESC „30 DECEMBRIE”: în zilele de 1 și 2 mai: Scanderbeg. Repr. la orele 3, 5 și 7.

TIMPUL PROBABIL

Centrul meteorologic Arad comuncă:
Azl, 29 aprilie, timp schimbător cu cerul variabil. Precipitații sub formă de averse și ploaie slabe. Temperatura în ușoară creștere, ziua va fi cuprinsă între plus 14 și 18 grade, iar noaptea va fi cuprinsă între plus 10 și 13 grade. Vînt potrivit cu intensificări temporare.
Pentru următoarele două zile: timp schimbător; favorabil precipitațiilor. Temperatura staționară.

Pe urmele materialelor publicate

În articolul înfrîșinat: „Răspunsul nu mai vine”, apărut în coloana ziarului nostru nr. 3.629 din 5 aprilie a.c., au fost criticate conducerea U.R.C.C., Arad și secția comercială a sfatului popular raional pentru lipsa de preocupare față de problema înfrîșinat a unei brutării pe lîngă cooperativei de consum din comuna Frumușeni.

La acest articol, conducerea U.R.C.C. Arad și secția comercială a sfatului popular raional ne-a răspuns că cele arătate în articol au fost juste și că s-au luat măsurile necesare puerii în funcție în cel mai scurt timp a acestei urături.

Conferința de presă a tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciiov ținută la Central Hall din Londra

LONDRA 28 (Agerpres). — TASS anunță:

În cadrul conferinței de presă care a avut loc în sala Central Hall N. A. Bulganin a dat citire următoarei declarații a conducătorilor sovietici:

"Vizita noastră în Marea Britanie, unde am venit la invitația amabilă a primului ministru al Angliei, sir Anthony Eden, se apropie de sfârșit. Astăzi, după o vizită de zece zile, plecăm din această țară minunaț, plini de sentimente de prietenie pentru poporul englez și guvernul său, care au manifestat o mare ospitalitate față de noi, reprezentanții Uniunii Sovietice.

Ca urmare a vizitel noastre aici ne-am convins că poporul englez nu vrea război, că năzuiește spre pace, spre dezvoltarea unor relații bune cu poporul sovietic. Vom împărtăși cu multă plăcere poporului sovietic impresiile noastre și sintem convinși că ele vor trezi și în rândurile sale sentimente de simpatie față de popoarele Regatului Unit.

Vizita noastră în Marea Britanie ne-a dat posibilitatea să reinnoim contactul personal cu conducătorii englezi și, în primul rând, cu primul ministru, sir Anthony Eden, cu care am avut plăcerea să ne întâlnim încă în ultimele luni trecut și să lucrăm împreună la conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, a cărei importanță este bine cunoscută.

În cursul șederii noastre în Regatul Unit am vizitat unele orașe și regiuni ale țării. La Oxford am vizitat instituțiile științifice ale unuia din cele mai vechi universități din Europa, ne-am întâlnit cu oameni de știință și studenții acestora.

Am examinat instalațiile pentru producția de energie atomică de la Harwell. Eminentul nostru savant acad. Kurchatov a vizitat centrala atomică de la Calder Hall. Cunoașterea acestor centrale ne-a arătat succesele care s-au obținut aici în valorificarea acestui nou fel de energie. Pe cînd examinăm instalațiile atomice ne venia în minte fără să vrem ideea că trebuie, în sfârșit, să sosească timpul cînd această puternică energie care a lărgit cu mult hotarele puterii omului asupra naturii va fi pusă în slujba scopurilor pașnice, va fi folosită pentru binele oamenilor.

Am vizitat de asemenea expoziția Industrială din Birmingham unul din centrele dvs. industriale, deși, din păcate, din cauza lipsei de timp n-am reușit să examinăm această expoziție la care sînt prezentate roadele minunii minunatelor muncitorilor englezi a căror hărnicie și măiestrie sînt bine cunoscute. Ne-au fost arătate realizările Angliei în construcția avioanelor civile și militare, măiestria unor piloți minunați. Am avut de asemenea posibilitatea să cunoaștem monumente și clădiri istorice remarcabile altele la Londra și în capitala Scoției — Edinburgh.

Mulțumim sincer pentru primirea călduroasă pe care ne-a făcut-o poporul Marii Britanii, majestatea sa regina Elisabeta a II-a personal, altele sa regală ducele de Edinburgh, primul ministru sir Anthony Eden, membrii guvernului, membrii parlamentului, primarii și alții reprezentanții ai orașelor și instituțiilor pe care le-am vizitat. Sintem recunoscători tuturor cetățenilor englezi care și-au exprimat sentimentele calde față de Uniunea Sovietică.

La sosirea în țara dvs., ne-am exprimat speranța că vizita noastră aici și întâlnirea cu membrii cabinetului englez vor contribui la elăbarea continuă a înținerii în relațiile internaționale, la stabilirea unei mai mari înțelegeri reciproce și la îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre țările noastre. Putem spune acum că nu ne-am înșelat în speranțele noastre. Declarația comună pe privire la tratativele sovieto-englze, dată publicității astăzi, este un document de mare însemnătate politică. Putem să nu ne îndoiem că această declarație va fi salutată de toți cei interesați în slăbirea continuă a încordării internaționale, în stabilirea încrederii între state.

Intîlnirile noastre cu primul ministru și cu membrii guvernului englez, după cum bine se arată în declarația comună, s-au desfășurat într-un spirit de sinceritate și realism. Aceasta ne-a permis să facem un larg schimb de păreri atît în problemele relațiilor sovieto-englze, cît și în unele probleme internaționale actuale, printre care ale Europei și Asiei.

Desigur că dvs., ziaristii, vă puteți pune pe loc întrebarea: Oare în aceste tratative a decurs totul lin, nu au existat în timpul tratativilor anumite dificultăți sau, cum se spune uneori, momente grele? Pără a risca să dezvoltăm un mare secret putem să vă comunicăm, convinși fiind că împărtășesc această părere și stimatele noastre gazde, că tratativele au înțimplat în drumul lor unele stînci submerine. Dar ar fi fost și ciudat ca toate să mergea lin. Este doar mult mai ușor să scrii relațiile dintre țări dect să le normalizezi. Între noi există probleme litigioase, există și divergențe.

Aceasta nu trebuie să ne mire fie și numai pentru faptul că Anglia participă, după cum se știe, la blocul Atlanticului pe care știți bine, nu-l simpatizăm. Se întîmplă că uneori chiar membrii aceleiași familii să se certe între ei. Noi însă, după cum se știe, nu facem parte din blocul Atlanticului, iar Anglia nu participă la tratatul de la Varșovia. De aceea, în relațiile noastre, prin urmare și în tratativele noastre, au existat și momente întunecoase.

Atît noi, reprezentanții Uniunii Sovietice, cît și reprezentanții Marii Britanii care au participat la tratativele cu noi, ne dădeam pe deplin seama de toate acestea.

Totuși, ambele părți își dădeau seama tot atît de bine și de faptul că marea răspundere care revine statelor noastre pentru menținerea păcii între popoare, interesul adînc al populațiilor Uniunii Sovietice și al poporului Marii Britanii pentru menținerea și întărirea continuă a relațiilor dintre cele două țări, erau de o însemnătate hotărîtoare pentru rezultatul tratativilor noastre.

Indiferent dacă cineva o vrea sau nu, în virtutea dezvoltării evenimentelor, Uniunea Sovietică și Marea Britanie vor găsi într-un fel sau altul un limbaj comun, cel puțin în problemele fundamentale ale menținerii păcii. Uniunea Sovietică și Marea Britanie sînt mari puteri mondiale și însuși acest fapt, poate face ca ele să poarte o mare răspundere pentru împiedicarea unui nou război, cu toate grelele sale consecințe pentru popoare. Lor le revine o răspundere deosebită în a împiedica izbucnirea focului unui nou război în Europa, deoarece sigurarea unei păci trainice în Europa ar avea, după cum se spune în declarația comună, o importanță hotărîtoare pentru menținerea păcii generale.

Care sînt principalele rezultate ale tratativilor noastre?

În primul rînd, cele două părți au recunoscut că întărirea relațiilor anglo-sovietice în diferite domenii — politic, economic, cultural și tehnico-științific — corespunde intereselor populațiilor celor două state. După cum vedeți, programul este solid și avem la ce lucra. Noi, oamenii sovietici, luăm în serios acest program și ne vom strădui să-l traducem în viață.

Nu avem motive să ne îndoiem de faptul că guvernul englez împărtășește aceleași vederi.

În declarația comună semnată se arată că în relațiile dintre țările noastre, precum și în relațiile cu alte state, cele două părți se vor conduce după principiile Organizației Națiunilor Unite. Trebuie subliniat în mod deosebit faptul că guvernele Uniunii Sovietice și Regatului Unit sînt convinse că respectarea independenței și suveranității naționale, a integrității teritoriale, neamestecul reciproc în treburile interne constituie baza colaborării prietenești și a coexistenței pașnice a tuturor statelor, indiferent de sistemele lor sociale.

Acestea sînt principiul după care se conduc deja multe state ale lumii în relațiile lor internaționale. Ele constituie o bază sănătoasă pentru dezvoltarea relațiilor anglo-sovietice. Credem că, în urma tratativilor, pozițiile guvernelor țărilor noastre s-au apropiat. Noi căutăm să obținem relații de prietenie cu Anglia nu prin înfruntările relațiilor ei cu statele prietene cu ea. Anglia, care este în relații de prietenie cu Statele Unite ale Americii, ar putea să ne ajute pe noi să stabilim relații bune cu S.U.A.

Am stabilit relații destul de bune cu Franța. Relațiile noastre cu S.U.A., sînt departe de a fi suficiente de normale fapt pe care îl regretăm și, în ceea ce ne privește, vom face totul pentru ca relațiile Uniunii Sovietice cu Statele Unite ale Americii să se îmbunătățească.

Cu greu s-ar putea contesta faptul că problema dezarmării este problema cea mai importantă a timpurilor noastre. Popoarele așteaptă măsuri concrete pentru reducerea armamentelor și forțelor armate ale statelor, pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen. Tot mai puternic răsună cererea lor de a se pune capăt cursei înarmărilor, pentru ca oamenii să poată răsufla în voie, să poată scăpa de primejdia unui nou război și să se consacre cu totul muncii pașnice constructive.

Nu avem, cum se spune, de ce să trecem cu vederea adevărul. Deocîndă treburile stau prost în problema dezarmării. La Londra aveți frumosul castel Lancaster House. Acest castel a văzut multe. În încăperile lui s-au intrunit nu o dată miniștrii marilor puteri care uneori se înțelegeau, iar alții se înțelplă să plece fără nimic. De bună seamă însă, că cele mai interesante ședințe au loc acum, deoarece la acestea se discută o problemă de cea mai mare importanță — problema dezarmării. Ce credeli, participanții la conferință înaltează spre acest țel? Deloc. Unii pun pe bună

dreptate întrebarea: acest Subcomitet a fost numit oare în mod just Comitetul pentru dezarmare? Nu ar trebui ca el să fie numit Subcomitetul pentru camuflarea cursei înarmărilor? Am putea fi întrebați și dvs., ziaristii, după cum se știe, sinteți prompti la vorbă și Uniunea Sovietică este doar membră a Subcomitetului. Da, este: noi am făcut propuneri bune pentru dezarmare. Într-o serie de probleme am propus să se adopte propunerile prezentate anterior de puterile occidentale, de pildă în ce privește nivelurile forțelor armate ale celor cinci puteri. În prezent însă, sintem nevoiți să apărăm aceste propuneri ale puterilor occidentale în fața reprezentanților acestorași puteri. Imediat ce ne-am declarat de acord cu propunerile lor, ele s-au grăbit să renunțe la aceste propuneri. Poate dvs. știți ce înseamnă aceasta? Pentru noi este însă o enigmă.

Guvernul sovietic a prezentat în repetate rânduri propuneri constructive, a căror adoptare ar fi constituit un pas real pe calea rezolvării problemei dezarmării. Noi am fost și sintem pentru interzicerea necondițională a armelor atomice și termonecleare, stărîm pentru interzicerea experimentării acestor arme.

Ne exprimăm satisfacția față de faptul că în cadrul tratativilor, cele două părți au căzut de acord că salvarea omenirii de primejdia unui război nuclear este o sarcină de o importanță excepțională. Am recunoscut că interzicerea definitivă a armei nucleare și folosirea energiei atomice exclusiv pentru nevoi pașnice, constituie un țel comun al guvernelor noastre și ele își vor continua eforturile pentru atingerea acestui țel.

Totodată, cele două părți au recunoscut necesitatea realizării unui acord potrivit căruia să se ia măsuri de asigurare practică pentru reducerea substanțială a forțelor armate ale statelor, și pentru reducerea corespunzătoare a armamentelor. În primul rînd, reducerea forțelor armate și a armamentelor celor cinci mari puteri. Aceste măsuri se vor înfăptui sub controlul convenit.

Știți că guvernul sovietic a prezentat la 27 martie 1956 o nouă propunere în problema dezarmării, care este discutată în prezent în Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Ținînd seama de faptul că, după cum a arătat experiența, nu este posibil să se ajungă la o înțelegere asupra problemei dezarmării în ansamblu, guvernul sovietic a propus ca, pentru început să se cadă de acord asupra problemei reducerii armamentelor clasice și a forțelor armate ale statelor. În legătură cu aceasta trebuie să spunem că unele puteri occidentale s-au pronunțat anterior în favoarea unei rezolvări a problemei, pe care acum, însă, din nu se știe ce motive, o consideră nepotrivită. Ele nu vor să accepte interzicerea armei atomice, nu doresc o înțelegere în problema dezarmării în ansamblu, formulează nenumărate condiții și rezerve în care, după cum se spune, chiar și dracul își poate rupe piciorule. Și acum, cînd se propune rezolvarea problemei armamentelor clasice, se vedește că și acest lucru este considerat inacceptabil.

Să sperăm că marile puteri vor găsi totuși posibilitatea de a întreprinde anumite măsuri practice pe linia înțelării cursei înarmărilor. În orice caz, Uniunea Sovietică va face și de acum înainte tot posibilul pentru a contribui la rezolvarea acestei probleme.

Pentru a se aproba de punctul de vedere al puterilor occidentale și în scopul realizării înțelgerii necesare, guvernul sovietic declară că este gata să examineze concomitent problema reducerii armamentelor clasice și problema interzicerii armelor atomice și cu hidrogen fără a condiționa totuși realizarea unui acord asupra armamentelor clasice de un acord în problema armei atomice.

Între noi și reprezentanții guvernului englez a avut loc un schimb de păreri asupra situației din Orientul apropiat și mijlociu. Am expus întelocurilor noastre punctul nostru de vedere asupra principalelor cauze a agravării situației în această regiune, declarînd că, după părerea guvernului sovietic, principala sursă a conflictelor și fricțiunilor internaționale în regiunea Orientului apropiat și mijlociu, cauza înfruntării relațiilor statelor arabe cu Israelul, precum și cu alte țări, o constituie crearea de grupări militare de felul paclului de la Bagdad. Partea engleză nu împărtășește vederile noastre în această problemă. La rîndul nostru, noi nu am putut considera justă părerea reprezentanților englezi în această problemă.

După cum vedeți, aici stăm pe poziții diferite.

Totodată, în urma schimbului util de păreri, cele două părți și-au exprimat intenția fermă de a face tot posibilul pentru a contribui la mențin-

rea păcii și securității în Orientul apropiat și mijlociu, acordînd sprijinul necesar Organizației Națiunilor Unite în eforturile ei pentru întărirea păcii în regiunea Palestinei. Am căzut de asemenea de acord că în viitorul apropiat să fie luate în acest scop măsuri eficiente în conformitate cu năzuințele naționale ale populațiilor interesate, cu necesitatea asigurării independenței lor și în deplină conformitate cu principiile Cartei O.N.U.

Cele două părți vor sprijini de asemenea Organizația Națiunilor Unite în inițiativa îndrepțată spre asigurarea reglementării pașnice pe o bază reciproc acceptabilă a problemelor litigioase dintre statele arabe și Israel.

Uniunea Sovietică nu are nici un alt interes în țările Orientului apropiat și mijlociu afară de interesul păcii și colaborării pașnice între popoare pe baza respectării independenței lor naționale, a suveranității, și neamestecului în treburile interne.

Am apărut aceste principii și le vom apăra și de acum înainte, după cum am declarat deschis colegilor noștri englezi.

Înțelegerea realizată în problemele Orientului apropiat și mijlociu deschide noi posibilități ambelor țări, de a da un exemplu de activitate comună pentru cauza păcii într-o regiune atît de importantă ca aceea a Orientului apropiat și mijlociu.

De mare însemnătate în cursul tratativilor a fost problema dezvoltării legăturilor comerciale dintre U.R.S.S. și Marea Britanie. Din motive lesne de înțeles, ambele părți au manifestat interes pentru găsirea unor noi posibilități în acest domeniu.

La sosirea în Anglia am declarat sincer că am dori să cumpărăm mai multe mărfuri engleze și să vindem Angliei mai multe mărfuri de-ale noastre. Am declarat de asemenea că ne exprimăm această dorință nu pentru că nu putem trăi fără mărfuri engleze, ci deoarece ar fi mai avantajos pentru noi să cumpărăm din Anglia unele mărfuri dect să le producăm singuri. Pentru englezi ar fi mai avantajos să cumpărăm din Uniunea Sovietică unele mărfuri dect să le producă la ei sau dect să le cumpere din alte țări în condiții mai puțin avantajoase.

Din declarație știți deja că în urma tratativilor s-a ajuns la un acord cu privire la un volum important de achiziții sovietice în Anglia și de achiziții engleze în U.R.S.S. Am declarat că dacă nu ar exista îngrădirii și discriminări în comerț, în viitorul cînd ani, din 1956 pînă în 1960, Uniunea Sovietică ar putea să sporească achizițiile din Marea Britanie pînă la suma de aproximativ 9—11 miliarde de ruble, adică pînă la 800 de milioane — un miliard de lire sterline, cuprînzînd plasarea unor comenzi pentru diferite utilaje și nave, în jurul valorii de 4—5 miliarde de ruble și achiziționarea unei largi nomenclaturi de mărfuri industriale și materii prime în jurul valorii de 5—6 miliarde ruble.

Vorbînd despre comerțul dintre Anglia și țara noastră, vrem să spunem că Uniunea Sovietică a fost și este contra oricăror îngrădirii discriminatorii în comerțul internațional. După cum se știe, aceste îngrădirii sînt un produs al războiului rece. Vremurile se schimbă însă, și ele s-au schimbat, și a sosit timpul să se arunce la lada cu gunoi asemenea îngrădirii și să se deschidă larg porțile legăturilor comerciale internaționale. Aceasta ar crea mari posibilități economice țărilor din Vest și Est, după cum se obișnuiește să se spună.

Vizitele delegației de ziaristi sovietici în Franța

PARIS 28 (Agerpres). — TASS anunță:

În dimineața zilei de 27 aprilie delegația de ziaristi sovietici, condusă de N. G. Palgunov, conducător responsabil al agenției TASS, a fost primită de P. Lapie, vicepreședintele al Biroului Adunării Naționale franceze. În cuvîntarea sa de salut dl. Lapie a declarat că Franța dorește întărirea relațiilor de prietenie cu toate țările, precum și extinderea contactelor care contribuie la stabilirea înțelgerii între popoare și la asigurarea unei păci trainice. Reprezentanții presei sovietice au vizitat sala de ședințe și biblioteca Adunării Naționale.

Înțelegem desigur situația delicată a Angliei în această problemă. Englezii sînt însă oameni practici și întreprinzători, și probabil că ei înșiși vor găsi, mai devreme sau mai tîrziu și formele delicate corespunzătoare pentru a înlocui actuala politică de discriminare și îngrădire în comerț printr-o politică comercială mai realistă.

Noi vom saluta acest lucru.

Relațiile comerciale dintre țări au nu numai o însemnătate economică. Comerțul nelezește calea spre stabilirea încrederii între state, le apropie, prin comerț se stabilesc legături largi între oameni. Comerțul pe o bază sănătoasă va contribui și la reglementarea problemelor politice. Nu se poate vorbi în mod serios despre dezarmare fără dezvoltarea comerțului, fără lichidarea îngrădirilor și discriminărilor de tot felul care stau în calea relațiilor normale dintre țări.

Ne-a rămas să vorbim acum despre înțelegerea pe care am realizat-o într-o altă problemă foarte importantă pentru ambele țări — problema dezvoltării continue a contactelor și legăturilor în domeniul culturii, științei și tehnicii. Este de prisos să se spună că lărgirea unor asemenea legături contribuie la o mai bună înțelegere reciprocă, la îmbogățirea reciprocă a celor două popoare cu valori spirituale, la schimbul de realizări în domeniul științei și tehnicii. Tratativele noastre în această problemă au fost rodnice și rezultatele lor și-au găsit expresia într-un document corespunzător care este o parte a declarației comune.

După cum vă puteți da seama singuri din acest document, am fost trasate măsuri a căror înfăptuire va ridica la un nivel mult mai înalt încă în viitorul apropiat acțiunea de informare a cetățenilor unei țări asupra realizărilor celeilalte țări în domeniul literaturii, picturii, sculpturii, teatrului, muzicii, cinematografului, radiodifuziunii și televiziunii precum și în domeniul științei, tehnicii, învățămîntului și ocrotirii sănătății. Este prevăzută sporirea numărului de călătorii individuale și în grupuri ale cetățenilor sovietici în Regatul Unit și viceversa.

Guvernul sovietic consideră că legăturile culturale și tehnico-științifice, sportive și de altă natură între cele două țări ale noastre pot și trebuie să se dezvolte pe bază largă.

Acestea sînt rezultatele principale ale tratativilor noastre. Ce vedesc ele? Ele dovedesc în primul rînd că atunci cînd există bunăvoință și se ține seama reciproc de interesele părților, pot fi biruite într-o anumită măsură divergențe serioase și se pot obține rezultate pozitive atît în principalele probleme privind relațiile anglo-sovietice cît și în alte probleme internaționale.

În timpul tratativilor noastre, N. S. Hrușciiov și cu mine am invitat în numele guvernului sovietic, pe dl. prim ministru să viziteze Uniunea Sovietică. Dl. prim ministru a acceptat această invitație. Date fiind celelalte obligații ale domniei sale, data vizitei nu a fost deocîndată stabilită. Sintem convinși că vizita lui sir Anthony Eden în țara noastră va avea o mare însemnătate pentru îmbunătățirea continuă a relațiilor anglo-sovietice, va contribui de asemenea la slăbirea încordării în relațiile internaționale.

În încheiere, folosîndu-ne de această conferință de presă, vrem să transmitem popoarelor Regatului Unit, cele mai bune urări de fericire și înflorire, de succese în lupta pentru pace în lumea întreagă.

În continuare N. A. Bulganin a răspuns întrebărilor puse de ziaristi.

NORODOM SIANUK DESPRE PRESIUNILE AMERICANE ASUPRA CAMBODGIEI

MANILLA 28 (Agerpres). Potrivit agenției United Press, Norodom Sianuk, fost prim ministru al Cambodgiei, a făcut o serie de declarații în legătură cu vizita sa în Filipine care a avut loc în februarie a.c. Sianuk a declarat că în Filipine el a fost supus unor presiuni pentru a-l determina să rostescă un discurs în care să accepte aderarea Cambodgiei la pactul militar al Asiei de sud-est, S.E.A.T.O. și să renunțe la politica de neutralitate și de recunoaștere a celor cinci principii ale coexistenței pașnice.

Norodom Sianuk a declarat că un american cu numele de Francois Baruk i-a cerut să dea publicității o declarație în care să dezmință cuvîntarea pe care a rostit-o în parlamentul Filipinelor în apărarea politicii de neutralitate a Cambodgiei. Fostul premier cambodgian a arătat că Baruk i-a propus un text de declarație scris de el în limba engleză. Sianuk a refuzat să citească o asemenea declarație, ceea ce a provocat furia oficialiților filipineze care s-au dat la atacuri grosolane împotriva sa.

În încheiere, Sianuk a arătat că "țări străine legate de Statele Unite amenință Cambodgia datorită faptului că ea duce o politică de neutralitate".

Să cunoaștem trecutul orașului

(urmare din pag. 2-a)

Se pare că Aradul, după 1620 a pornit spre o dezvoltare relativă. Turcii au întărit și lărgit cetatea. Dintr-o însemnare din 1628 reiese că garnizoana turcească a Aradului avea 600 de ostași. Tot atunci la Lipova erau între 1.000—1.200 oameni.

Din anumite date putem trage concluzia că și viața economică a Aradului a început să se dezvolte. Garnizoana turcească numeroasă, a făcut necesară creșterea circulației comerciale și a numărului clădirilor. Orașul avea de asemenea baie și moschee.

În 1636 turcii au încercat să pună în locul lui Gheorghe Rakoczi I o marionetă de a lor, ceea ce a provocat o vie reacție în rândurile populațiilor din Transilvania. Au avut loc lupte care s-au desfășurat mai ales în părțile Salontei, Păulișului, fără a atinge Aradul. Pacea a asigurat autonomia Transilvaniei, Aradul rămînd și pe mai departe sub stăpînire otomană.

RAZBOIUL DE ELIBERARE DIN 1658—62

Jumătatea a doua a secolului XVII-lea pune orașul Arad la noi și grele încercări.

Turcii s-au strădui să se folosească de faptul că Gheorghe Rakoczi I pornise o expediție în Polonia pentru a subjugă complet Transilvania. Văzîndu-se amenințat, Gheorghe Rakoczi I încheie alianțe cu principii Moldovei și Munteniei.

Principile Gheorghe Rakoczi I n-a așteptat ca turcii să-l atace cu toate forțele lor, ci a pornit primul luptă pentru eliberarea localităților mai importante. Mai întli a pornit asupra Aradului. Garnizoana turcească a rupt-o la fugă și astfel la 6 iulie 1658, Aradul a fost eliberat. Turcii au atacat, lîngă Arad, oastea lui Rakoczi, dar au fost înfrîți. O stampă contemporană, alături în posesiunea muzeului, păstrează amintirea acestei bătălii victorioase.

Oastea transilvană n-a fost în stare să prevadă fiecare cetate cu garnizoane de pază căci ar fi însemnat risipirea forței sale. De aceea s-a hotărît ca cetatea Aradului să fie arsă complet. După cum notează cronica lui Szalardi, a fost un foc așa de mare încît putea fi văzut și din Lipova.

Pentru apărarea libertății Transilvaniei, au pus mîna pe arme toți locuitorii din părțile Aradului, mai ales țărănimea românească din parca Gurahonțului. Dar lăsațea nobilimii, trădarea Habsburgilor și uriașe superioritate de forțe turcești au pechulit soarta Aradului. Părțile arădene au ajuns iarăși sub jugul otoman. Turcii au ocupat Aradul și au recălit cetatea. La aceste munci au fost constrînse mari mase de țărani. O hartă din 1665 consemnează deja Aradul ca cetate. Cetatea a fost înconjurată cu un șanț plin cu apă, peste care se lăsa un pod de lemn. Ca mărime cetatea corespundea celor de mai înainte din aceea vreme, căci avea o garnizoană de 500 oameni. Dar administrația și armata otomană nu a putut sălășlui mult timp în Arad. Lupta împotriva jugului otoman ajunge curînd într-o nouă fază decisivă și se soldează cu eliberarea definitivă a orașului nostru.

EUGEN GLOCK, muzeograf principal la Muzeul regional-Arad